ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΠΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΛΕΩΦ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΤΡΙΤΗ
26
ΜΑΡΤΙΟΥ 1963
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΙΗ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 5461

ΚΑΤΑΦΕΥΓΟΥΝ ΕΙΣ ΔΟΥΡΕΙΟΥΣ ΙΠΠΟΥΣ

Καθ' ἣν στιγμὴν γράφεται τὸ παρόν, δὲν ἔχει γίνει ἀκόμη γνωστὸν τὸ πλῆρες κείμενον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Παπανδρέου πρὸς τὸν Βασιλέα. Ἐξ ὅσων, ὅμως, ὁ πρὸς αὐτὸν φιλικὸς Τύπος ἐφρόντισε, προφανῶς κατ' ἔμπνευσίν του δίκην προεισαγωγῆς, νὰ πληροφορήσῃ, εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ ἔχῃ κάποιαν γενικὴν ἀντίληψιν τοῦ περιεχομένου της. Ἄλλως τε, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἔχει μὲ τόσην πληθωρικὴν ὁρμητικότητα ἀναπτύξει τὰς ἀπόψεις του καὶ τὰ σοφίσματά του, ὥστε νὰ μὴ βλέπωμεν τί θὰ ἐπερίσσευε, διὰ νὰ περιληφθῇ εἰς τὴν ἐπιστολήν. Πράγματι δέ, οἱ ἐξῶσται, εἰς τοὺς ὁποίους μέχρι τοῦδε ἀνερριχήθη, ἔχουν ἐξαντλήσει ὁλόκληρον τὸ περιεχόμενον τῆς προσφάτου θεωρητικῆς κατασκευῆς του. Καὶ αὐτή, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, τείνει εἰς ὑποταγὴν τῆς πλειοψηφίας εἰς τὴν θέλησιν τῆς μειοψηφίας καὶ προσφέρεται δίκην ἀδυσωπήτου χλευασμοῦ πρὸς τὴν Δημοκρατίαν καὶ πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐσυνήθισαν νὰ τὴν τιμοῦν καὶ ὄχι νὰ τὴν καπηλεύωνται.

Ὁπωσδήποτε, ἐν ὀνόματι αὐτῆς τῆς παρωδιακῆς ἐκτιμήσεως τῶν πραγμάτων, ὄπισθεν τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἡ μαινομένη ὀπισθοβουλία τῆς κομματικῆς ἰδιοτελείας, ὁ κ. Παπανδρέου, ὅπως φαίνεται, γράφει, ὅτι ὁ Βασιλεὺς εὑρίσκεται πρὸ τοῦ διλήμματος ἢ νὰ εἰσαγάγῃ τὴν χώραν εἰς τὴν λεωφόρον τῆς Δημοκρατίας ἢ νὰ τὴν ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ νέου διχασμοῦ. Ὁ συλλογισμὸς καὶ κατὰ τὰ δύο του σκέλη ἐξοργίζει. Καὶ παραδίδεται ἐκεῖ, ὅπου πρέπει: Εἰς τὴν κοινὴν ἀδιαφορίαν. Διότι στηρίζεται εἰς αὐτὸ ἀκριβῶς, ποὺ εἶναι παντελῶς ἀστήρικτον. Δὲν ὑπάρχει ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τὴν Δημοκρατίαν, ὥστε νὰ ὑφίσταται θέμα ἐπιστροφῆς. Δὲν ὑπάρχει, δηλαδή, ἀπὸ πλευρᾶς Βασιλικῆς διαχειρίσεως καὶ κυβερνητικῆς εὐθύνης. Διότι ἀπὸ πλευρᾶς Ἑνώσεως Κέντρου ὄντως σημειοῦται ἐκτροπή. Ὅλα ὅσα ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῶν ἐκλογῶν κραυγάζει· ὅλα ὅσα μηχανεύεται καὶ σωρεύει ὡς ἐκρηκτικὴν ὕλην εἰς τὰ θεμέλια τοῦ Κράτους· ὅλα ὅσα ἀποτελοῦν τὰ στηρίγματα, τοὺς στόχους, τὰ συνθήματά της· ὅλα ὅσα ταλανίζουν ἐπὶ μῆνας τὴν δημοσίαν ζωὴν ὡς ἐπινοήματα ἠθικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἀναρχισμοῦ, ἀποτελοῦν, ἀναμφισβητήτως, καὶ ἐκτροπὴν ἐκ τῆς Δημοκρατίας. Καὶ ἐπιβουλὴν ἐναντίον της. Ἀλλά, ἐὰν αὐτὰ πρέπῃ νὰ ἐκλείψουν, ἡ ἡγεσία τῆς Ἑνώσεως Κέντρου δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἀποτείνεται πρὸς τὸν Βασιλέα. Ὀφείλει ἡ ἰδία νὰ ἀνανήψῃ καὶ μόνη νὰ ζητήσῃ τρόπον, μέθοδον καὶ ἐφαρμογὴν θεραπείας. Οὔτε ὁ Βασιλεύς, οὔτε τὸ Σύνταγμα εἰμποροῦν νὰ μεριμνοῦν δι' ὅσα ἀνήκουν εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἰδικήν της φροντίδα. Οὔτε ὁ Βασιλεύς, οὔτε τὸ Σύνταγμα εἰμποροῦν νὰ παραγράφουν καὶ νὰ ἀμνηστεύουν τὴν κατασώτευσιν τοῦ αἰσθήματος ἐθνικῆς εὐθύνης, ποὺ πρέπει νὰ ἀποτελῇ κεφαλαιῶδες γνώρισμα τῶν κομμάτων, καὶ τὴν ἀπαλλοτρίωσίν του εἰς ἑρπούσας προσωπικὰς ἰδιοτελείας. Ὑπάρχουν καὶ ὁ Βασιλεὺς καὶ τὸ Σύνταγμα, διὰ νὰ φρουροῦν τὴν Δημοκρατίαν καὶ τὴν λαϊκὴν θέλησιν. Καὶ ἡ Ἕνωσις Κέντρου παραβιάζει ἀμφοτέρας ἐπὶ δέκα ἑπτὰ μῆνας.

Ἀλλὰ καὶ τὸ δεύτερον σκέλος τοῦ «διλήμματος», ἀνακοῦπτον ἐκ φρικώδους παραμορφώσεως τῆς ἀληθείας, ἀποτελεῖ ὕβριν, τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς αἰσθάνεται ὡς ἐπιθετικὴν πρόκλησιν ἐναντίον του. Ὡς βάναυσον προσβολὴν τῆς φιλοτιμίας καὶ τῆς νοημοσύνης του. Διότι ἐπιβεβαιώνει ἀπροσχηματίστως τὸν ἐναντίον τοῦ Στέμματος ἐκβιασμόν. Μὲ ἀποτροπιάζοντα δόλον ἐπιχειρεῖται ἡ ἄσκησις πιέσεως, ὥστε νὰ παρασυρθῇ ὁ Βασιλεὺς εἰς τὴν παγίδα τῆς ἀθετήσεως τῆς Συνταγματικῆς ἐπιταγῆς. Ἄμεσος, ὅμως, καὶ συντριπτικὴ διὰ τὰ σχέδια τῶν ἐπιβούλων ἔρχεται ἡ ἀπάντησις. Δὲν ὁδηγεῖ ὁ Βασιλεὺς εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ νέου διχασμοῦ. Ὁδηγεῖ ἡ Ἕνωσις Κέντρου. Αὐτὴ μετακαλεῖ τὴν διαίρεσιν ὡς ἐπικουρίαν τῶν ἀνομιῶν της. Αὐτὴ ἀναξέει τὰς πληγὰς τοῦ παρελθόντος, διὰ νὰ δηλητηριάσῃ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον. Αὐτή, ἀκόμη καὶ διὰ τῆς ἀναγνωσματογραφίας καὶ τῆς παραποιήσεως τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας τῶν ἐντύπων της, μυρηκάζει κακοήθεις ὑπαινιγμοὺς καὶ προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσῃ συνθήκας ἐσωτερικῆς ἀλληλομαχίας. Αὐτὴ προχωρεῖ εἰς τὴν ἐκταφὴν τοῦ πνεύματος τοῦ διχασμοῦ καὶ τὸ περιφέρει ὡς ἀπειλὴν καὶ ὡς ἐλπίδα τῶν πολιτικῶς ἀνεντίμων μεθόδων της. Αὐτὴ φθάνει μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε ὁ ὡς Ἀμλέτος ταλαντευόμενος καὶ πάντοτε παλινωδῶν κ. Βενιζέλος νὰ λέγῃ εὐθέως εἰς τὸν Βασιλέα, ὅτι μὲ ἀντικαθεστωτικὰ συνθήματα θὰ διεξαχθοῦν αἱ προσεχεῖς ἐκλογαί.

Τὸ Στέμμα, λοιπόν, εἶναι ποῦ ἀνοίγει τὴν ὁδὸν εἰς τὸν διχασμόν; Ἡ ἡ Ἕνωσις Κέντρου, ἡ ὁποία οὐδὲν παραλείπει διὰ νὰ μὴ στρέψῃ ἐναντίον της τὴν πελωρίαν πλειοψηφίαν τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὸν τόπον Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀντιλαμβάνονται διατί πρέπει νὰ ἀνατιναχθῇ ἡ γαλήνη των, ὁ μόχθος των, ἡ ἐλπίς των, διὰ νὰ ἱκανοποιηθῇ ἡ ματαιότης μιᾶς ἡγεσίας, ἡ ὁποία πρὸ πολλοῦ ἔχει περάσει εἰς τὴν περιοχὴν τῆς γενικῆς κατακραυγῆς;

Εἶναι διαφανέστεραι παρὰ ποτέ, αἱ προθέσεις τῆς ἡγεσίας τοῦ Κέντρου. Ἔχει ἀναπτύξει τὴν μωρὰν θεωρίαν τοῦ «ὑπευθύνου Βασιλέως». Καὶ προσπαθεῖ τώρα νὰ τὴν ἀποδείξῃ καὶ ἐμπράκτως. Προσπαθεῖ νὰ ἐμφανίσῃ τὸ Στέμμα ἀναμιγνυόμενον εἰς τὴν πολιτικήν. Προσπαθεῖ νὰ τὸ ἐμπλέξῃ εἰς τὴν διαμάχην, νὰ τὸ κατεβάσῃ εἰς τὴν κομματικὴν ἀγοράν. Καί, διὰ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ, καταφεύγει εἰς Δουρείους Ἵππους, εἰς σοβαροφανῆ τεχνάσματα ἀλληλογραφίας, εἰς οἰκτρὰς ἀνευλαβείας «διλημμάτων» καὶ ἐκβιάσεων. Καὶ ὅμως τὸ ὕπουλον σχέδιον δὲν θὰ εὐδοκιμήσῃ. Διότι ὁ Βασιλεὺς δὲν ἔμεινεν, εἰς ὥρας θυέλλης, ἀδιατάρακτος ὑπερασπιστὴς τοῦ Συντάγματος, διὰ νὰ καταστῇ, εἰς ὥρας γαλήνης, παραβάτης του, μόνον καὶ μόνον ἐπειδὴ οὕτω ἐξυπηρετεῖται ἡ ἐθελοαιχμαλωσία τοῦ κ. Παπανδρέου εἰς τὸ πάθος τῆς ἀρχομανίας. Διότι ἡ Κυβέρνησις, διευθύνουσα τὰς τύχας τοῦ τόπου, κατέχεται ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνειαν, ὅτι ἀντιπροσωπεύει τὴν πλειοψηφίαν καὶ ὅτι κατευθύνεται μόνον ἀπὸ τὸ αἴσθημα τῆς εὐθύνης ἀπέναντι τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος. Καὶ διότι εἰς τὸν τόπον αὐτὸν δὲν ὑπάρχουν μόνον ἀρχαῖα καὶ ἀπολιθώματα, ὅπως, προφανῶς, ὑπολαμβάνει ὁ κ. Παπανδρέου. Ὑπάρχει πρὸ παντὸς Λαὸς ζωντανός, ὥριμος, ὄρθιος, ἕτοιμος νὰ προασπίσῃ τὰ δικαιώματά του ἀπὸ τὴν ἐπιβουλὴν καὶ τὸν δόλον.

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΜΙΛΕΙ ΕΙΣ ΓΕΥΜΑ ΕΠΙ ΤΗ 100ΕΤΗΡΙΔΙ

Η ΒΑΣΙΛΕΥΟΜΕΝΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΙΑΦΥΛΑΣΣΕΙ τὴν συνοχὴν τοῦ Ἔθνους καὶ κοινωνικὴν τάξιν

ΒΑΣΙΛΕΥΣ: ΠΡΩΤΑΡΧΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΣ ΜΑΣ, Η ΕΥΗΜΕΡΙΑ τοῦ Λαοῦ καὶ ἐργασία ὅλων διὰ νὰ λάμψῃ ἡ Ἑλλὰς

ΗΔΗ Η ΧΩΡΑ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΙΣ ΠΟΛΥ ΚΑΛΟΝ ΔΡΟΜΟΝ ΚΑΙ ΤΙΠΟΤΕ ΔΕΝ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΔΙΑΚΟΨΗ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑΝ ΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 25.— Τὴν μεσημβρίαν χθὲς ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς παρέθεσεν ἐπίσημον πρόγευμα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρετανν ίας» πρὸς τιμὴν τῶν Βασιλέων, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας.

Εἰς τὸ πρόγευμα παρεκάθησαν καὶ οἱ Βασιλεὶς τῆς Δανίας μετὰ τῆς πριγκιπίσσης Ἄννας - Μαρίας καὶ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς Δανικῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Παρεκάθησαν ἐπίσης, εἰς τὸ γεῦμα ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματος τῶν Προοδευτικῶν κ. Μαρκεζίνης καὶ ὁ πρώην πρωθυπουργὸς κ. Τσαλδάρις.

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Προσφωνῶν τὸν Βασιλέα, κατὰ τὸ γεῦμα, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Μεγαλειότατε,

»Συνεπληρώθησαν ἑκατὸν ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ Πάππος Ὑμῶν ἀνεκηρύχθη, ὑπὸ τῆς Β' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων. Πατὼν, τότε, διὰ πρώτην φορὰν τὸ Ἑλληνικὸν χῶμα ὁ Γεώργιος ὁ Α' ἀπηύθυνε διάγγελμα εἰς τὸ ὁποῖον ἔδιδεν, ὅπως ἔλεγεν ὁ ἴδιος, «τὴν πάνδημον ὑπόσχεσι νὰ ἀφιερώσῃ τὴν ζωήν του σύμπασαν ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ». Καὶ ἀφοῦ ἐβασίλευσεν ἐπιτυχῶς ἐπὶ 50 ἔτη, ἐπεβεβαίωσε τὴν «πάνδημον» ἐκείνην ὑπόσχεσίν του, πίπτων νεκρὸς εἰς τὴν μόλις ἀπελευθερωθεῖσαν Θεσσαλονίκην.

»Ὁ υἱός του Κωνσταντῖνος ὁ Στρατηλάτης καὶ οἱ τρεῖς βασιλεύσαντες ἔγγονοι αὐτοῦ συνέχισαν τὴν παράδοσιν Ἐκείνου καὶ δι' ὅλης τῆς ψυχῆς των ἠγωνίσθησαν διὰ νὰ καταστήσουν πραγματικότητα τὰς εὐχὰς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας.

»Ἡ Ἑλληνικὴ Πατρὶς, ἔκτοτε, ἐτριπλασιάσθη εἰς ἔκτασιν καὶ ἐπολλαπλασιάσθη εἰς δύναμιν καὶ ἐθνικὴν ἀξίαν. Ὑμεῖς, ὁ σημερινὸς ἀρχηγὸς τοῦ Βασιλεύοντος Οἴκου, δύνασθε νὰ ἀνασκοπήσετε τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπετελέσθη κατὰ τὰ ἑκατὸν αὐτὰ ἔτη μὲ βαθεῖαν ἱκανοποίησιν καὶ ὑπερηφάνειαν, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν σημαντικὴν συμβολὴν τῶν προγόνων Σας καὶ Ὑμῶν προσωπικῶς, Μεγαλειότατε, εἰς τὴν εὐδοξίαν του.

»Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ψυχὴ τῆς Οἰκογενείας Σας ἔχουν συνυφανθῆ καὶ πλήρως συγχωνευθῆ μὲ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Μαζὶ ἐγνωρίσατε τὰς σκληρὰς δοκιμασίας τῶν ἑκατὸν αὐτῶν ἐτῶν καὶ μαζὶ ἐζήσατε ὅλας τὰς ὥρας τῆς χαρᾶς καὶ τῆς λύπης.

»Ὑμεῖς καὶ ἡ Βασίλισσα κατωρθώσατε νὰ γίνετε ἄμεσοι σύντροφοι τοῦ Λαοῦ. Τὸν ἀντικρύζετε καὶ Σᾶς ἀντικρύζει εἰς ὅλα, καὶ τὰ πλέον ἀπομεμακρυσμένα, τμήματα τῆς χώρας καὶ εἶναι ζήτημα ἂν ὑπάρχῃ Ἕλλην, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ ἠσθάνθη τὴν στοργὴν τοῦ βλέμματός Σας καὶ τὴν θέρμην τῆς παλάμης Σας.

»Δὲν ἐπέρασεν ἡ ἑκατονταετία χωρὶς δοκιμασίας, τὰς ὁποίας ἐπεφύλαξεν ἡ ἱστορία εἰς τὸ Ἔθνος καὶ εἰς τοὺς Βασιλεῖς του. Αἱ δοκιμασίαι ὅμως αὐταὶ ἐχαλύβδωσαν περισσότερον τοὺς δεσμοὺς Δυναστείας καὶ Λαοῦ, ὁ ὁποῖος γνωρίζει ἤδη ὅτι ὁ Βασιλικὸς θεσμὸς καὶ ἡ ἐνσαρκώνουσα αὐτὸν Δυναστεία ἀποτελοῦν ἐγγύησιν διὰ τὴν ἑνότητα, τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν πρόοδον τοῦ Ἔθνους.

»Εἴσθε ἤδη ὁ φορεὺς μιᾶς ἑκατονταετοῦς πείρας. Καὶ ἀπεδείχθητε, ἀφ' ἧς ἀνήλθατε εἰς τὸν Θρόνον, πιστὸς τηρητὴς τῶν ὑποσχέσεων τὰς ὁποίας ἔδωσε, πρὸ 100 ἐτῶν, ὁ πάππος σας. Προσηλωμένος εἰς τὸ πολίτευμα τῆς χώρας καὶ ἀπηλλαγμένος προκαταλήψεων, ἐδράσατε εὐεργετικῶς εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, ὅπου ἡ δρᾶσις ἐπεβάλλετο, καὶ ἀπέσχετε, ὅπου ἡ ἀποχὴ ἐνεδεικνύετο.

»Μὲ τὴν σύνεσίν Σας κατεστήσατε τὸν θεσμὸν τῆς Βασιλευομένης Δημοκρατίας τὴν σταθερὰν ἐκείνην δύναμιν, ἡ ὁποία διαφυλάσσει ὄχι μόνον τὴν συνοχὴν τοῦ Ἔθνους, ἀλλὰ καὶ τὴν Συνταγματικὴν καὶ κοινωνικὴν τάξιν, ὁσάκις τὰ ἀχαλίνωτα πάθη μας καὶ αἱ φιλοπρωτίαι μας τὰς θέτουν ἐν κινδύνῳ.

»Καὶ ἐπετύχατε τοῦτο, ὄχι μόνον διὰ τῆς πολιτικῆς Σας συνέσεως, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ἠθικῆς Σας προσωπικότητος. Πέραν τῆς ἰδιότητος Ὑμῶν ὡς Ἀνωτάτου Ἀρχοντος, ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς βλέπει ἐνσαρκωμένον εἰς τὸ πρόσωπόν Σας τὸ πρότυπον τοῦ Ἕλληνος Ὀρθοδόξου καὶ τὸ πρότυπον τοῦ Ἕλληνος οἰκογενειάρχου. Τὰς ἀρετάς Σας ὡς ἀνθρώπου καὶ Βασιλέως τὰς ἐγνώρισε καὶ τὰς ἐξετίμησε βαθύτατα ὁ Ἑλληνικὸς Λαός. Τὰς ἐγνώρισαν δὲ καὶ τὰς ἀναγνωρίζουν καὶ ὅσοι διαπράττουν τὸ σφάλμα νὰ τὰς συσχετίζουν κατὰ καιροὺς μὲ τὰς πολιτικάς των ἐπιδιώξεις. Περισσότερον ὅμως παντὸς ἄλλου τὰς ἐγνώρισεν ὁ ὁμιλῶν, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀγαθὴν τύχην νὰ συνεργάζεται μεθ' Ὑμῶν ἐπὶ μακρὸν χρόνον.

»Μεγαλειότατε,

»Μὲ τὴν καμπὴν τοῦ χρόνου, τὴν ὁποίαν σημειώνει ἡ ἑκατονταετηρίς, συνυφαίνεται ἡ μεγάλη εἰρηνικὴ ἐξόρμησις τοῦ Ἔθνους διὰ τὴν κατάκτησιν ἑνὸς καλλιτέρου μέλλοντος καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς νέας ἐν τῷ κόσμῳ ἀποστολῆς του. Πολλαὶ τῶν προϋποθέσεων ἐδημιουργήθησαν ἤδη διὰ τοῦ ἐνταθέντος κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη δημιουργικοῦ μόχθου τοῦ λαοῦ, καὶ τῆς συνετελεσθείσης εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς προ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΙ ΣΚΕΥΩΡΙΑΙ ΑΠΟΤΥΓΧΑΝΟΥΝ

Ἀπογοήτευσις ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου

ΑΛΛΗΛΟΣΥΓΚΡΟΥΕΤΑΙ Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ κ. κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΙ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 25.— Ἐνῷ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων κ. Βενιζέλος, εὐρισκόμενος εἰς Κρήτην διὰ τὸ μνημόσυνον τοῦ πατρός του, ἀναμένει ἐξελίξεις, ὡς ἐδήλωσε, συμφώνως μὲ τὰς ἀπόψεις τὰς ὁποίας ἐξέθεσεν, οἱ κύκλοι τῆς Ἑνώσεως Κέντρου θεωροῦν βέβαιον, ὅτι ἡ πρὸς τὸν Βασιλέα ἐπιστολὴ τοῦ κ. Παπανδρέου δὲν πρόκειται νὰ ἔχῃ συνέχειαν.

Οἱ αὐτοὶ κύκλοι προσέθετον, ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου θὰ δημοσιεύσῃ ὁπωσδήποτε τὴν ἐπιστολήν, εἰς αὐτὴν ὅμως δὲν γίνεται λόγος περὶ ἀκροάσεως, οὔτε δι' ἄλλο τι. Μόνον ἐξηγεῖται διὰ μακρῶν ἡ στάσις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κατὰ τὰς ἑορτὰς τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Δυναστείας καὶ προστίθεται ὅτι ἡ ἐνέργεια αὐτὴ εἶναι καθαρῶς πολιτικῆς φύσεως.

Οἱ αὐτοὶ κύκλοι δὲν παρέλειπον νὰ τονίσουν ὅτι εἶναι ἐνδεχομένη ἡ ἐπανάληψις τοῦ διαλόγου μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, χωρὶς βεβαίως ἀνάμιξιν τοῦ Στέμματος.

Εἰς τὴν ἀπογοήτευσιν, ἡ ὁποία ἐσημειώθη σήμερον εἰς τὰς τάξεις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, συνέβαλε μεγάλως καὶ ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε τὴν Κυριακὴν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς εἰς τὸ ἐπίσημον πρόγευμα τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρετανν ίας».

Ὅλαι αἱ ὑπάρχουσαι ἐνδείξεις δεικνύουν, ὅτι τὸ λεγόμενον πολιτικὸν θέμα δὲν πρόκειται νὰ ἔχῃ συνέχειαν καὶ ἡ ἐπικειμένη ἄνοδος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ εἰς τὰ Ἀνάκτορα δὲν πρόκειται νὰ δώσῃ οὐδεμίαν λαβὴν εἰς ἀνευθύνους συζητήσεις.

Ἄλλως τε, εἰς τὰς τάξεις τῆς Ἀντιπολιτεύσεως παρετηρεῖτο ἀλλαγὴ τοῦ «τόνου». Περὶ πρωτοβουλίας τοῦ Βασιλέως δὲν γίνεται μνεία, οὔτε καὶ περὶ ἀπαντήσεως εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Παπανδρέου.

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Παπανδρέου ἐχαρακτηρίζετο ἀπὸ τοὺς ἀνευθύνους παράγοντας τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ὡς μία μακρὰ παροχὴ ἐξηγήσεων διὰ τὴν ἀποχὴν τοῦ Κέντρου ἀπὸ τὰς ἐκδη-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΜΕ ΕΝΤΟΝΟΝ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗΝ ΕΞΑΡΣΙΝ

Ο ΔΙΗΜΕΡΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ ΤΗΣ 142ΑΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑΣ

ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΗ ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΣΤΡΑΤΟΥ, ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΛΠ.

Ὁ Πατραϊκὸς λαὸς ἑώρτασε μὲ ἐνθουσιασμὸν τὴν ἐπέτειον τῆς Ἐθνικῆς μας Παλιγγενεσίας. Αἱ πατριωτικαὶ ἐκδηλώσεις ἐσημείωσαν ὅλως ἰδιαιτέραν ἐπιτυχίαν τόσον τὴν Κυριακήν, ὅσον καὶ χθές. Ἡ πόλις, σημαιοστολισμένη, ἐνεφάνιζεν ἰδιαίτερον ἑορταστικὸν τόνον.

Ἅμα τῇ Ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου ἐρρίφθησαν ἐκ τοῦ φρουρίου οἱ κανονισμένοι χαιρετιστήριοι κανονιοβολισμοί, εὐθὺς δὲ ἀμέσως αἱ φιλαρμονικαὶ τοῦ Δήμου περιῆλθον τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς τῆς κάτω καὶ ἄνω πόλεως παιανίζουσαι τὸ Ἐωθινόν.

Τὴν 8.30 π.μ. ἐγένετο εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ φρουρίου ἡ ἔπαρσις τῆς σημαίας. Τμῆμα στρατοῦ καὶ ἡ μουσικὴ τοῦ δήμου ἀπέδωσαν τιμάς. Ταυτοχρόνως ἐγένετο ἐπισήμως καὶ ἡ ἔπαρσις τῶν σημαιῶν τῶν στρατιωτικῶν μονάδων Κ.Ε. Τε.Σ., Ναυτικῆς Βάσεως, Λιμεναρχείου κλπ.

Τὴν 10.30 π.μ. τμήματα τῶν ἐνόπλων δυνάμεων παρετάχθησαν πρὸ τοῦ Ναοῦ τῆς Μητροπόλεως — καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος ἀπὸ Πλατείας Γεωργίου Α' μέχρι τῆς ὁδοῦ Ἁγ. Νικολάου καὶ ἡ μουσικὴ τοῦ δήμου πρὸς ἀπόδοσιν τῶν τιμῶν.

Ἀπὸ τῆς 10.30 π.μ. μέχρι τῆς 10.50 π.μ. ἤρχισεν ἡ προσέλευσις τῶν ἐκπροσώπων τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ὀργανώσεων τῆς πόλεως.

Τὴν 11ην ἐτελέσθη ἐπίσημος Δοξολογία, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Κωνσταντίνου. Καθ' ἣν ὥραν, ἐψάλλετο τὸ «Πολυχρόνιον» τὰ στρατιωτικὰ τμήματα ἀπέδωσαν τιμάς, ἐνῷ ἡ μουσικὴ ἀνέκρουσε τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον. Ἐκ τῶν ἐπάλξεων τοῦ φρουρίου ἐρρίφθησαν οἱ κεκανονισμένοι κανονιοβολισμοί.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν ἅπασαι αἱ ἀρχαί, οἱ κ.κ. νομάρχης, δήμαρχος, στρατιωτικὸς διοικητής, ἀξιωματικοὶ ὅλων τῶν ὅπλων ἐν μεγάλῃ στολῇ, οἱ πρόξενοι τῶν ξένων χωρῶν καὶ οἱ διοικηταὶ τῶν ναυλοχούντων εἰς τὸν λιμένα μας ἀμερικανικῶν πολεμικῶν, ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀντιπροσωπεῖαι τῶν ἐπιστημονικῶν συλλόγων, παλαιοπολεμιστικῶν ὀργανώσεων κλπ., ὁ δήμαρχος κ. Βέτσος ἐζητωκραύγασεν ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Στρατοῦ.

Τὴν 12ην μεσημβρινὴν ἤρχισεν ἡ μεγάλη παρέλασις πρὸ τῶν ἐπισήμων, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον μέρος εἰς τὸ πρὸς ἀνατολὰς κράσπεδον τῆς πλατείας Τριῶν Συμμάχων (ἄνευ βάθρου). Εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν παρετάχθησαν ὁ νομάρχης κ. Τσιτσάρας, ὁ Σεβασμιώτατος κ. Κωνσταντῖνος, ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς κ. Κωτσαλῆς καὶ ὁ δήμαρχος κ. Βέτσος. Ὁμοίως οἱ βουλευταὶ κ.κ. Καραστήλιος καὶ Βγενόπουλος.

Ὁμοῦ μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν παρηκολούθησαν τὴν παρέλασιν ὁ διοικητὴς καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ναυλοχούσης εἰς τὸν λιμένα μας μοίρας τῶν ἀμερικανικῶν ἀντιτορπιλλικῶν. Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ ἔφερον μεγάλην στολήν. Διὰ πρώτην φορὰν μεταπολεμικῶς ἐνεφανίσθη μὲ μεγάλην στολὴν καὶ ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πατρῶν κ. Παν. Καραμπούλης, προξενήσας ἰδιαίτερον ἐντύπωσιν.

Τῆς ὅλης παρελάσεως προηγεῖτο ἡ δημοτικὴ μουσική, ὑπὸ τὸν ἀρχιμουσικὸν κ. Θεοφ. Κάββουραν, καὶ ἠκολούθει ὁ ἔχων τὸ γενικὸν πρόσταγμα, ταγματάρχης τῆς φρουρᾶς Πατρῶν. Μετὰ ταῦτα φουστανελλοφόροι Καλαβρυτινοὶ ἔφερον λάβαρον ὅμοιον μὲ ἐκεῖνο τῆς Ἐθνεγερσίας, καταχειροκροτηθέντες.

Ἀκολούθως καὶ ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς, ἡ ὁποία ἔλαβε θέσιν ἔναντι τῶν ἐπισήμων εἰς τὴν ὁδὸν Ἁγ. Νικολάου, παρήλασαν τὰ ὀρφανοτροφεῖα θηλέων καὶ ἀρρένων, αἱ μαθήτριαι τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας, οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τῶν Ἐκπαιδευτηρίων «Τριῶν Ἱεραρχῶν», «Σωτηροπούλου» καὶ τοῦ «Ἀρεθείου» εἰς ὡραίους σχηματισμοὺς καὶ μὲ θαυμάσιον παράστημα καταχειροκροτηθέντες. Κατόπιν παρήλασαν ἀντιπροσωπεῖαι τῶν δημοτικῶν σχολείων μὲ ἐθνικὰς ἐνδυμασίας, ἡ ἐμφάνισις τῶν ὁποίων ἐχειροκροτήθη ζωηρῶς.

Ἠκολούθει ἡ